

CLUB DE LECTURA

Curs 2024-25

Vicenç Pagès i Jordà

Carta a la reina d'Anglaterra

Tertúlia: dilluns, 2 de desembre a les 19.30 h.

L'AUTOR

Vicenç Pagès i Jordà va néixer a Figueres el 14 de desembre de 1963. Llicenciat en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona, fou escriptor, crític literari i professor d'estètica i de llengua catalana a la Universitat Ramon Llull i d'escriptura creativa a l'Ateneu barcelonès i a la Mercè de Girona.

L'any 1989 va guanyar la Biennial de Barcelona en l'apartat de literatura i l'any següent va aparèixer el seu primer llibre *Cercles d'infinites combinacions*. El 1991 va publicar *Grandeses i misèries dels premis literaris*, formada per un miler de citacions. A partir de 1992 va treballar en diverses editorials, va impartir classes d'expressió escrita i tallers literaris i va publicar articles i textos creatius a diferents publicacions.

L'any 1995 va aparèixer *El món d'Horaci*, una novel·la que es troba a mig camí entre la ficció i l'assaig creatiu. El 1997 va veure la llum el seu llibre de més èxit, la novel·la curta *Carta a la reina d'Anglaterra*. A aquest el seguiria *Un tramvia anomenat text* (1998), un assaig sobre l'acte d'escriure. Aquest mateix any va guanyar el Premi Documenta de narrativa per *En companyia de l'altre*, que marca el retorn al gènere conte, amb relats que giren al voltant del tema del doble.

De 1997 a 2003 va ser professor de Llengua i Literatura catalanes de secundària.

El 2003 publica la novel·la *La felicitat no és completa*, biografia intermitent d'un personatge sense conviccions, que va guanyar el Premi Sant Joan de narrativa.

El 2004 va guanyar el Premi Mercè Rodoreda de contes per *El poeta i altres contes*.

El 2006 va aparèixer *De Robinson Crusoe a Peter Pan. Un cànon de literatura juvenil*.

L'any 2009 va publicar *Els jugadors de whist*, novel·la que se situa a Figueres i que recull molts dels seus records de joventut, viscuda entre sales de joc avui desaparegudes i espais que encara romanen com la Rambla, les cases dels americans o els Arcs del castell. És l'obra més figuerenca de l'autor. Amb ella va guanyar el Premi El setè cel de Salt d'aquell any així com el Joan Crexells de narrativa.

A partir del 2010 va col·laborar com a articulista i crític a diversos diaris i revistes i a suplementos literaris. El 2014 publicà *Dies de frontera*, un itinerari que portarà el protagonista fins a la Jonquera, enmig d'ambients desolats i sòrdids. Aquesta obra va guanyar el Premi Sant Jordi de novel·la (2013) i el Premi de Narrativa Maria Àngels Anglada (2015). El mateix any 2014 se li va concedir el Premi Nacional de Cultura.

El 2017 publicà *La música i nosaltres*, en què recupera els seus records musicals en el marc de la Transició espanyola. L'octubre del mateix any veu la llum la seva novel·la *Robinson*, emparentada amb el clàssic de Daniel Defoe.

Vicenç Pagès va morir a Torroella de Montgrí, on vivia, el 27 d'agost de 2022, als 58 anys, víctima d'un càncer fulminant. Pòstumament es va publicar *Kennedyana* (2023) que va obtenir el Premi Crítica Serra d'Or d'Assaig.

L'OBRA

Carta a la reina d'Anglaterra és una novel·la curta, de caràcter epistolar, que narra en cent pàgines la vida mil·lenària del protagonista, en Joan Ferrer. Aquest fa un pacte amb el diable pel qual es torna immortal. Com molt bé indica el títol, quan li cau al damunt una condemna injusta adreça una llarga carta a la reina d'Anglaterra en què li fa una sol·licitud.

La crítica n'ha destacat la ironia, "l'agosament d'explicar mil anys d'història a través d'una sola vida". (E. Vidal-Folch a *El Periódico*). Jordi Amat va dir que "l'obra constituïa una paròdia de la novel·la històrica i que demostrava el domini precís i consolidat de la màquina narrativa per part de Vicenç Pagès". (*El País*). Valentí Puig va afirmar que "és un triomf de l'atzar, un atzar del tot aparent, controlat per un autor que no deixa res a l'atzar".

Al llarg de les seves poques pàgines planteja multitud de temes, repassa múltiples informacions i, mitjançant les paradoxes de la vida del protagonista l'autor fa gala d'un estil impecable i d'una ironia d'allò més empordanesa. Un llibre que es llegeix com en una exhalació, on no manca ni sobra res: és un llibre rodó.

Les meves notes per comentar a la tertúlia:
